

عنوان مقاله:

بازاندیشی در روش تلفیقی: مطالعه موردی؛ رویه تصمیم گیری ایران در برجام

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های راهبردی سیاست، دوره 7، شماره 27 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سیدرضا موسوی نیا - استادیار روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

روش تلفیقی (التقاطی) (Eclectic Method) یا روش اختلاطی (Mixed Method) در علوم سیاسی و روابط بین الملل مشهور به ترکیبی (Combined) از روش های کمی و کیفی است و از آن با عنوان پارادایم سوم در روش شناسی نیز یاد می شود اما این جایگاه پارادایمیک و آن روایت مشهور، نیازمند نقد و بازاندیشی است. در این مقاله قصد داریم به جایگاه واقعی روش تلفیقی یا اختلاطی در روش شناسی بپردازیم و نشان دهیم که به دلایل معرفت شناسی و بر خلاف روایت مشهور، امکان ترکیب (Combined) روش کمی و کیفی وجود ندارد اما می توان از این دو روش به صورت تلفیقی (Eclectic) در ذیل روش علمی- تجربی استفاده کرد. در بخش پایانی مقاله و به عنوان مطالعه موردی، نشان می دهیم چگونه می توان با روش تلفیقی، به یک فهم اولیه، پیرامون رویه تصمیم گیری سیاست خارجی ایران در برجام حاصل کرد. نویسنده معتقد است با وجود محدودیت اطلاعات در مورد چگونگی و چرایی اتخاذ تصمیم برجام در جمهوری اسلامی، روش تلفیقی به شکلی ساختارمند با مشخص کردن عوامل موثر بر اتخاذ یک تصمیم و نحوه تفسیر آن عوامل در نظام شناختی تصمیم گیران سیاست خارجی، مناسب ترین روش برای پژوهش های آغازین پیرامون رویه تصمیم گیری سیاست خارجی ایران در برجام است.

کلمات کلیدی:

روش، تلفیقی، الگو، تصمیم گیری، برجام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884941>

